

да си искара нѣчто за прѣхранѣ; зачто-то былъ честенъ чловѣкъ, та нещялъ да сѣди празденъ и да ходи да проси мылостыниѣ.

Тиѣ влѣзли въ господарскѣ-тѣ кѣщѣ, и като немогли да видятъ вѣнъ никого, зачто-то было много рано, влѣзли въ стаѣ-тѣ. Тамъ имало единъ купъ пары.

Сынъ-тѣ рѣкълъ: ахъ, тате, я виждѣ, какъ-вѣ е купъ съ пары! да си земемъ, колко-то ни сѣ потрѣбны.

Пази Боже, отговорилъ баща-та, тѣи не сѣ наши; а чюждо-то нѣчто было то и наймалко, пакъ не бѣва да зимамы тайно за да не изгубимъ благословеніе-то отъ Бога и отъ чловѣцы-тѣ.

Тукъ ны не види никой, казалъ сынъ-тѣ.

Истына, отговорилъ баща-та, хората ны не видятъ, нѣ види Богъ, кой-то всекъждѣ ся нами-ра. Той ще укори прѣдѣ всечкы нашіа постѣпкъ, та нѣто азъ, нѣто ты щемъ можемъ да получимъ вѣчно блаженство. Това ни е за испытнѣ на нашіѣ-тѣ сыроманиѣ и честность. Знаѣ, сыне мой, че крадецъ-тѣ краде не да добѣе, а самъ да ся загубѣ.

При тѣя думы влѣзълъ господаръ-тѣ, кой-то былъ въ другѣ-тѣ стаѣ, та слушалъ всечко. Той осталъ много задоволенъ отъ добрыа постѣпкъ на сырормаха, похвалилъ го за честность-тѣ му и далъ му толкова пары, колко-то му былы нуждны за да живѣе.